

tilkendegivet, at hvis formålet for det første er at strafforfølge de enkeltpersoner, som står bag løbesedlen, og for det andet er at tage stilling til, hvorvidt foreningen Hizb-ut-Tahrir kan opløses, og man samtidig ønsker at få sagen rejst ved domstolene – ja, så er den klogeste fremgangsmåde altså, at vi i første omgang afventer, at politiets efterforskning bliver færdig, og om der kan blive rejst tiltale. Hvis der bliver rejst tiltale, er det fuldstændig korrekt, at så kan anklagemyndigheden gå ind i sagen, og det har jeg orienteret rigsadvokaten om.

Der er altså ingen grund til alt det her med at forsøge at udlægge det, som om vi er ligeglade med, om man kan gøre det ene eller det andet. Det her det er den bedste fremgangsmåde, såfremt man ønsker en seriøs behandling fra myndighedernes side.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 89

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg forstår, at i henhold til en beslutning i EU skal vi i løbet af de kommende par år udarbejde en handlingsplan for bekæmpelse af fattigdom og udstødelse. Men som jeg ser det, er regeringen ved at lave præcis det modsatte, nemlig en plan for fattigdom og udstødelse. Jeg tænker selvfølgelig på den nye lovgivning, lovforslag nr. L 126, som vil fratage en række personer muligheden for at få fuld kontanthjælp og fuld førtidspension i henhold til de gældende regler.

På den baggrund vil jeg gerne høre, hvordan socialministeren agter at få tingene til at hænge sammen. På den ene side vedtager Folketinget sandsynligvis en lovgivning, som vil betyde, at vi får tusindvis af fattige mennesker ud på gader og stræder, og samtidig skal vi lave en handlingsplan for forebyggelse af de samme problemer.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne medgive, at det er fuldstændig rigtigt, at vi skal lave en handlingsplan for bekæmpelse af fattigdom og udstødelse. Men jeg mener, det hænger meget godt sammen med lovforslag nr. L 126, for når man reducerer kontanthjælpen, er det jo netop for ikke at fastholde disse mennesker i kontanthjælpssystemet, fordi der er behov for en motiverende faktor, så de mennesker kommer ud på arbejdsmarkedet.

Vi ved, at i de kommende år får vi brug for arbejdskraft, så der skulle faktisk være gode muligheder for at skaffe de mennesker i arbejde. Det vil give dem mere velstand, og det vil også gøre, at vi ikke vil have den gruppe af relativt fattige eller mindrebemidlede, som vi har i dag. Jeg tror faktisk, at loven kommer til at virke, og det er derfor, vi er i gang med at gennemføre den, så de mennesker kan blive selvforsørgende og få mere velstand.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Om end jeg ikke accepterer den forklaring, re-spekterer jeg den, for der er en vis logik i den måde, socialministeren argumenterer på.

Men der er ét sted, hvor argumentationen brister, og det er, når vi taler om de handicappede, som aldrig nogen sinde kommer ind på arbejdsmarkedet og derfor ikke vil have en jordisk chance for nogen sinde at komme til at tjene ekstra penge. Hvad er baggrunden for, at regeringen vil holde alle disse mennesker på en fattigdomsydelse i op til 7 år? Hvordan hænger argumentationen sammen? Regeringen siger gang på gang, at formålet med dens lovgivning er at få flere ud på arbejdsmarkedet, men her taler vi om en gruppe, som aldrig kommer derud.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Så vidt jeg kan forstå, er forslaget under behandling og ligger i Arbejdsmarkedsudvalget, og sådan som jeg har forstået det, er det her netop noget af det, man drøfter lige nu. Men det er jo en drøftelse, der skal foretages med beskæftigelsesministeren, så jeg kan ikke kommentere det yderligere.

Kl. 12.20

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er fuldstændig rigtigt, at sagen ligger i udvalget nu. Den ligger i Integrationsudvalget, og jeg siger tak for den åbning, jeg fornemmede i socialministerens besvarelse af spørgsmålet, idet jeg forventer, at socialministeren svarer på hele regeringens vegne.

Et andet spørgsmål: Hvordan forholder socialministeren sig til, at kommunerne fra nu af efter kapitel 10 skal afholde udgifter til hjælp i særlige tilfælde, i det øjeblik der er tale om personer på starthjælp? Det vil jo sige, at i det øjeblik alle de mennesker – både udlændinge og danske statsborgere – som ikke har tilbragt 7 ud af 8 år i Danmark og derfor kun får den lave ydelse, som er et sted mellem 4.000 og 5.000 kr.,